

491.99-3

S-46

0 405-10

II

3223

ՍԻՐՆ Կ. ՏԵՐ ՄԱՆՈՒԷԼԱՆ

491.99-3

ՆՍ-46

ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԲԱՐԲԱՌԻ

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԲԱՌԵՐԻ ՑԱՆԿ

ԲԱՌԱՓՆՋԻԿ

299

491.99-3
Ն-46

Վ.Ա.ՂԱՐՇԱՊՍ

Զարաշարժ Տպարան Մայր Աթոռոյ Ս. Էջմիածնի

1911

04.03.2014

3031

3223

423
143-ՏԷ

ԵՐԿՈՒ ԽՕՄԲ ԲԱՆԱՍԷՐ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐԻՆ

Ահներև է, որ մեր արդի գրական լեզուն տակաւին ձօխացած և կազմակերպուած չէ. այս կարևոր հարցի մասին մտածելու է իւրաքանչիւր մի բանասէր: Հարկաւ լեզուն կձօխանայ և իւր բնական զարգացմամբ կընթանայ, եթէ նա շարունակ սնունդ ստանալու լինի մեր ժողովրդական դաւառարարբառների անսպառ գանձից և նրա ստեղծագործող ոգուց և որպէս աւանդ անխառն պահած դարձուածքներից և նախնական բառերից, և այդ ժամանակ միայն կհարստանայ և կը զօրեղանայ մեր գրական աշխարհիկ լեզուի կենսունակ ոյժը: Իսկ այդ ցանկալի նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ է լայն ուսումնասիրութիւն ազգային դաւառարարբառների:

Եւ նուստս լինելով Արարատեան աշխարհի և նրա Երասխանովտի բուն բնիկների զաւակներից, ցանկացայ համեստ ոյժերիս չափով նպաստած լինել գործին, ուստի ձեռնարկեցի սոյն բառական հաւաքածուի աշխատանքին:

Թէպէտ դեռ նախ-անցեալ տարուանից հայ ազգագրական ընկերութիւնը հետաքրքրուելով քանիցս ցանկութիւն յայտնեց հրատարակել իմ այս համեստ աշխատասիրութիւնը, սակայն ոչ բոլորովին պատրաստ լինելու պատճառաւ յետաձգուեց:

Բարեբաղդաբար ամսոյս 5-ին Անիի վերակենդանացնող անխոնջ վաստակաւոր պրօֆեսոր Մաւր՝ իւր Ս. Էջմիածնի տուած զիտական նպատակով կատարուած այցելութեան հետաքրքրում է և իմ սոյն համեստ գործով և արտայայտելով հանդերձ իւր գոհունակութիւնը՝ խորհուրդ է տալիս ինձ չսպասելու այլ ևս բառական հաւաքածուիս վախճանական տպագրութեան, այլ միայն շտապել օր առաջ լոյս ընծայել նախ հաւաքածս բառերի ցանկը, որը շատ հետաքրքրական է ընդհանրապէս, ապա մտածել լիակատար տպագրութեան փութացման, որ կարող է դարձեալ յետաձգուել թերևս:

Եւ ես հետևելով յարգելի պրօֆեսորի յայտնած խորհրդին, փութացայ տալ նախ բառերի սա չոր ու ցամաք ցանկը:

Բայց և այնպէս՝ մի թեթև/զաղափար տուած լինելու համար արգոյ ընթերցողներին համեստ երկասիրութեանս ամասին, ցանկի վերջում, իբրև նմուշ, դրի մի քանի բառեր իրենց հակիրճ բացատրութիւններով և օրինակներով:

Բառգրքումս ձեզ կպատահի տեսնել և սոսկ սովորական բառեր՝ ինչպէս են՝ «գալ, տալ, ել, վարել, վարազ, էշ, կեր, բամբ, ծափ, անհող, ծիծեռնակ, Մարկոս, Մակար... որոնք լուսաբանուած են սովորաբար իրենց ցարդ ոչ յայտնի ուշագրաւ նշանակութիւններով:

Կան առհասարակ և դրացի հնագոյն ազգերից փոխ առած և համարեան միջազգային ընոյթ ստացած բառեր: Կպատահեն նոյնպէս և այնպիսի բառեր, որ թէպէտ բառգրքերում կան՝ սակայն ուղիղ մեկնուած և բացատրուած չեն ըստ ժողովրդականին:

Իսկ այն մի քանի նշանակալից բառերն, որպիսիք են՝ «գարտախուր, խաւարտ, խաւարժի, հաւացն, հաւ, վճենից, ձեռնակ...» ևրկայնադէպ, սէփծուղ, արեգակնակ, կունդ, կուտից, ձիւնական»... որ կիրարկուած կան Սորենացոյց միայն՝ բացատրուած են ընդարձակ լուսաբանութեամբ և առանձին գլուխներով իմ կազմած Սորենացու նորագոյն լուսաբանութեան մէջ:

Թէ աւաջին և թէ երկրորդ համեստ աշխատասիրութիւններ իս տպագրութեան գործը սպասում է իւր մեկենասին:

Բառական հաւաքածուս—«Բառափնջիկ» մասամբ յայտնի է պ. պ. Ս. Մալխասեանցին, Գ. Տէր Մկրտչեանին, Ե. Լալեանցին, Ա. Եգեկեանցին, Ա. Ահարոնեանցին, որպէս և Ս. Մանդինեանցին՝ որն առաջին անգամ տեսնելիս՝ ուրախացացած բացականչեց.—«սա մի նոր գիւտ է հայ լեզուի համար»: Իսկ աւելի քան ի մօտոյ ծանօթ է Արժ. Ե. Ա. ք. Գեղամեանցին՝ (տես Հովիւ 1908 № 21):

1911 թիւ սեպտեմբեր
Ս. Էջմիածին.

Սիօն վարդապետ Տեւ Մանուկեան

ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԲԱՐԲԱՌԻ

ՃՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԲԱՌԵՐԻ ՑԱՆԿԸ

Բ Ա Ռ Ա Փ Ն Ջ Ի Կ

Ա.	Ա.կիշ	Առատամ	Բալաք
Աբայ	Ակլատիգ	Ասկեարի	Բազրիկ
Աբաչի	Ակլէ-տուկլէ	Ասպարակ	Բազկաթեր
Աբաւոր	Ակնկալ	Ատէ, ատի	Բազկաթթու
Աբէր	Աղբլ	Ատըկուիլ	Բալուլ
Աբով	Աղնաղանձ	Արաժան	Բախեայ
Ագուգայ	Աղցան	Արախչին	Բահափոր
Ագապ	Ամանլուիկ	Արամագի	Բամբ
Ագէ, ազի	Ամանոր	Արգատ	Բամբաչ
Ագիզ	Ամբաղ-գամբաղ	Արընլուիկ	Բանջար
Ագնաւուր	Ամբոլ	Արկոտ	Բասպինդ
Աժղանն	Ամբուլչի	Աւարա	Բառօշ
Ալաժըհար,	Ամրահ	Աւելարան	Բանջարաքաղ
Ալանի	Անգիւման	Ափեղ-ցփեղ	Բար
Ալբուխարի	Անթրոց	Ափլըփորեղ	Բարաքիւն
Ալուան	Անժուռ	Ափօ	Բարաւուն
Ալչու	Անհող	Աքաշ	Բարդան
Ալլումաղիկ	Անմալար		Բարկ
Ախառ	Անդալիս	Բ.	Բարկակտրէք
Ածան	Աչքաձլոււս		Բարուանէկ
Ածիկ	Ապուկել	Բաբա	Բաֆայ
	Ապուկիչ	Բալան	Բեխ բեղ,
	Աչլիկ	Բալավար	Բզիկ
	Առագաստ		Բէբէ

Բէլլում	Բորբոզ	Մ Գէժ	
Բէդ	Բորբորիտ	Գէհրայ	
Բէբ	Բու	Գէշ	Գ.
Բիթիկ	Բուդ	Գէրշակ	
Բժուտ	Բուզմայ	Գըժ-զըժ	Դաբաղ
Բիան	Բուկ	Գիդ	Դախ
Բիանուտ	Բութել	Գիժ	Դաղդաղան
Բիժի	Բութբըրթալ	Գիլայ	Դամբիլ
Բիհր	Բունել	Գիլ	Դանաւ
Բիճ	Բրգօշ	Գիւզամ	Դաստայ
Բիհր	Բրիշակ	Գիւռ	Դափ
Բիրադի	Բրուզ	Գլզըլան	Դեհնտալ
Բլբլալ	Բօբօ	Գլան	Դեղդիբ
Բլբուլ	Բօդ	Գլտուր	Դէզ
Բլթել	Բօդ	Գլխատէն	Դէլ
Բլթիկ	Բօլ	Գլուլ	Դիլակ
Բլիթ	Բօխախ	Գխտալ	Դմտուկ
Բլկոնել	Բօռ	Դմուիլ	Դնդընալ
Բլղուր	Բօրան	Գողադարան	Դոխ
Բլուլ		Գործաւել	Դուզմայ
Բլոշ		Գորանուկ	Դուռդ
Բկատ		Գութանաւոր	Դուռում
Բմբուլ	Գ.	Գուռ	Դպրո
Բնաղուն		Գշլել	Դրինդ
Բնաղէն	Գազ	Գուել	Դրիշակ
Բնդբընդել	Գազագել	Գուոն	Դրնդէզ
Բշաիկ	Գալ	Գուոդ	Դրնկօզայ
Բոզոն	Գաճաճ	Գուռզ	Դօդ
Բուլի	Գառնարած	Դրանակ	Դօլ
Բուլիա	Գեանդալայ	Գւզուալ	Դօշակ
Բուլուբ	Գեարմակ	Դօզ	Դօշապ
Բոխի	Գեաւար	Գօմբ	
Բոշաղ	Գերանդաւոր		
Բորբ	Գիլիբ		
Բորբել	Գլրար		

	Զիկտել	Թաղկիշ	Թնթնել
	Զկրալ	Թաղկուշ	Թնթնիկ
	Զդդիկ	Թաճ	Թնկթընկալ
	Զոխ	Թան	Թոլ
Եամանի	Զուպայ	Թանշ	Թոլ-թոլ
Եգնարած	Զուզել	Թառ	Թոկ
Ել	Զուզայ	Թառակ	Թոնթրալ
Եխ	Զուզակ	Թառ-սպիտակ	Թոշ
Եղշնակ	Զօդ	Թառայ	Թորթթօփ
(Sactuca sativa)	Զօլ	Թառանշ	Թուացնել
Երեսահարք	Զօլայ	Թարմ	Թութակ
Երբնուկ	Զօմբ	Թարէք	Թութուշ
Երես-քաշ		Թարժած	Թութուշիկ
Երկայնադէզ		Թացան	Թուխիկ
Երկու-մատ	Է.	Թափթափայ	Թուխս
Երեքնուկ	էշ	Թաք	Թուրսիել
(Trifolium)	էշարած	Թաքեայ	Թրթնշուկ
	էտ	Թաքիլան	(Oxolis-Acetosa)
	էտոց	Թելուկ	Թրմիալ
Զախկ	էրէթուկ	Թեղ	Թիթըփան
Զամբաղ	էրի	Թեռ	Թօթօ
Զամբարակ	էրբ	Թեր	Թօխան
Զառ		Թերմունք	Թօխլի
Զառոյր	Ը.	Թերաել	Թօռ
Զարգանդ		Թերացից	Թօթթայ
Զարգանդաւոր	Ընկերք	Թէժ	Թօփ
Զըրնգալ	Ընկնաւոր	Թեշի	Թօփիկ
Զիբիլ		Թիթեն	Թօփուզ
Զիզի	Թ.	Թիլիկ	Թօփուզ
Զիլ		Թիմար	
Զիւան	Թագուճակ	Թիսմօուրս	Թ.
(Cephalaria-ta-	Թակեալ	Թիւ	Թաժիկ
tarica)	Թաղ	Թիքայ	Թահր
Զլզլան	Թաղար	Թլվլան	Թանդ
		Թմբիկ	

Փանգրոտ	Լիսեռ		Խոզարած
Փրտանք	Լիար		Խոնի
	Լիցք	Խ.	Խոպոպ
Խ.	Լիտիկ		Խոռոմ
	Լծառ	Խաբելածաղիկ	Խորօտ
	Լծկան	Խաբարբզան	Խոտահարք
Իլիկ	Լկամ	Խագալ	Խորովու
Իծաշարուկ	Լկել	Խալ	Խորովել
Իշխան	Լկլլրկան	Խախալ	Խուճար
Իշըղ	Լկտուռած	Խողահան	Խուճիկ մուճիկ
Իշոտանուկ	Լկախ	Խաշ	Խուճիկ
Իշուկ	Լկար	Խաշու	Խուճանալ
	Լկլլրղան	Խաշալուայ	Խուճլի
	Լկճորել	Խաշերկաթ	Խշմար
Լ.	Լկպոր	Խասուրիկ	Խռչոտ
	Լկպորել	Խարար	Խախ
Լախտ	Լճկել	Խարակ	Խրիկ
Լակ	Լմել	Խաւիծ	Խրճաւոր
Լակոտ	Լմլրմել	Խաքեաւ	Խրտալիլակ
Լամբակ	Լմփոշ	Խբրուկ	Խօրտ
Լամփառ	Լուլ	Խելքամաղ	Խօրխօղի
Լամփոռ	Լուլա	Խեննիկ	
Լաշ	Լուլէյիւն	Խեցատ	Մ.
Լաշառ	Լորիս	Խգուկ	
Լառի	Լուրիկ	Խըրբ	
Լարան	Լպկել	Խիբիլիկ	Մագար ծաքար
Լափ	Լպուտ	Խի	Մալապատիկ
Լափա	Լոուիլ	Խիթ	Մալք
Լափիւն	Լվլլրվալ	Խին	Մակ-ասեղ
Լափլէզ	Լփռոտ	Խծապել	Մաղ կամ կանչ
Լէշ	Լօզ	Խճէճ	Մաղկաքաղ
Լընկ	Լօշտակ	Խմխել	Մառգարդար
Լիթոն	Bryonia alba	Խնոցի	Մառս
Լիթ	Լօք	Խնոցահարք	Մափ
Լիլ	Լօք-լօք	Խոզան	Մեղ

Մէտուկ	Կալուր	Կծպծել	Կուտապ
Մէրբ	Կախանատուն	Կծող	Կութալ
Մթուել	Կակա	Կծղել	Կութնել
Միղ	Կակալ	Կծուիլ	Կուճոն կրճոն
Միծառ ծիծենն	Կամատէն	Կծօխուր	Կուլթ
Միծենակ	Կանթ	(Berbezis vul	Կութուկ
Միւլ-ծիւ	Կանչ	garris)	Կտի
Մլանք	Կապառ	Կզան	Կտուր
Մլէպ	(Cappafi aher-	Կզորել	Կտար
Մլլնդալ	bacca	Կճեպ	Կրէճ
Մլծլալ	Կապտաթեռ	Կճուճ	Կրէտ
Մլծուլ	Կառեպան	Կնունք	Կրճոն
Մլկուիլ	Կաաիկ	Կշկրուել	Կրտան
Մկլլթել	Կարմրաթեռ	Կտոն	Կօհօլ
Մկլուլթ	Կարկաճ	Կոլօտ	Կօմբօ
Մկլակիւն	Կարկուճ	Կոկոն	Կօմբալ
Մղրտալ	Կեծ	Կոճկապար	Կօպալ
Մղծամ	Կեմար	Կոնարկ	Կօտորան
Մմրաուլունք	Կենտ	Կոնկգալ	Կօտ
Մմրկտալ	Կենտապար	Կոպառ	Կօաիկ
Մնկնոց	Կեռ	Կոռոփ	Կօրոտ
Մուտաել	Կեռիք	Կոսպանդ	Կօփ
Մուարել	Կեր	Կովարած	
Մուիկ	Կերթ	Կործով	
Մպտուն	Կզանալ	Կուել	Ջ.
	Կէկլէթ	Կուլթ	
	Կլթան	Կում	Հաբրիկ
Կ.	Կլթնել	Կուժ-կոտրուկ	Հալ
	Կլեպ	Կուլայ	Հալա-հալա
Կաթնահոննց	Կլթիկ	Կունդ	Հախ
Կաժ	Կլմբոզ	Կունդլիկ	Համ
Կալամէշ	Կլնիօղիւն	Կուռ	Համալար
Կալաշափ	Կլունծ	Կուշուռել	Համայիլ
Կալլկուտ	Կլօճ	Կուռիկ	Հայրան
Կախան	Կղտար	Կուտ	Հանաք

Հանդարիկ	Չեիչ	Ճէրճրան	Ճոթուել
Հանդաւոր	Չիւաւոր	Ճըկուել	Ճոկան
Հասիլ	Չմէթ	Ճըւահան	Ճոպան
Հասլել		Ճթպլտիկ	Ճորտ
Հատուկութ		Ճթուել	Ճութ
Հարկէւոր	Չ.	Ճիլալ	Ճուա
Հարսնալեզու		Ճիճուա	Ճրագթաթ
Հարսնակուլ	Ղաթարել	Ճիմ	Ճրթ-ճըրթալ
Հարսնախօս	Ղաշանգ	Ճինինի	Ճօղուել
Հարսնահիւր	Ղաշապ	Ճիպոտ	Ճօռ
Հարսնամասն	Ղգիկ	Ճիտ	Ճօռթել
Հարք	Ղոթ	Ճիւ	
Հաւ	Ղոէճ	Ճիք-Ճքեր	
Հաւանդ	Ղրփ	Ճլբինդ	Մ.
Հաւարած	Ղրփել	Ճլերք	
Հակուր		Ճլրմկոտել	Մազաւոր
Հէնք	Ճ.	Ճլլէկ	Մալար
Հէշան		Ճլորել	Մալուէս
Հէրիք	Ճաթ	Ճլպարիկ	Մախող
Հմայիլ	Ճալաւ	Ճլվիկ	Մախտայ
Հնձուր	Ճալբալաք	Ճլօթ	Մակար
Հնտաւոր	Ճալւ	Ճլօլակ	Մահլուճ
Հողաթափ	Ճամբարակ	Ճիսան	Մահրաբայ
Հոնքուր	Ճանկ	Ճիմրտել	Մահրամայ
Հորթարած	Ճանկրթել	Ճիտել	Մահրասայ
Հորիք	Ճանճապան	Ճղակ	Մամալ
Հորիզոն	Ճանճուլ	Ճղել	Մամուզ
Հունց	Ճաշ	Ճղճիմ	Մայիլ
Հուրհրատել	Ճապաղ	Ճղնակոտոր	Մանած
Հրհրուց	Ճարճարտուկ	Ճղրիկ	Մանիչ
Հօդ	(Cichorium in-	Ճմել	Մանրացան
	tibus)	Ճմուա	Մաջառ
Ձ.	Ճարէկ	Ճմուտել	Մաստակ
Ձախիկ	Ճաւիկ	Ճնճղրիկ	Մատաղ
Ձեռնահարք	Ճաքել	Ճնճոթոց	Մատնաշունչ

Մար	Մուր	Նամուս	Շիւ
Մարանդաւոր	Մուռ	Նարմանագուկ	Շիւ-շիւ
Մարանդի	Մսացու	Նարօտ	Շիւար
Մարագ	Մրափել	Նաւակատիկ	Շիինք
Մարմանդ	Մրթել	Նաւասարդ	Շլտիկ
Մարկոս	Մրթօշ	Նեա	Շմոլ
Մարկոսաբուռ	Մրիկ	Նեա դնել	Շնթոնել
Մարկոսառ	Մրկաթ	Ներկարար	Շշմել
Մարկոսաւոր	Մրկել	Նիհար	Շշկուել
Մաւի	Մքլած	Նմուշ	Շողալ
Մեալար	Մքուք	Նուբար	Շորշօփ
Մգեղ	Մօրամաղ	Նուկի	Շուխտայ
Մզուկ	Մօրամանգիլ	Նունուշ	Շուշ
Մզրախ		Նօթ-նիաթ	Շուլալ
Մէրան			Շուլուր
Մըռ	Յ.		Շպոտել
Մթնաժեռ		Շ.	Շոհօդ
Միւ	Յիւ		Շրիտ
Միջինք	Յիշ	Շալախ	Շրտել
Միջնատուն	Յարալէզ	Շախկայ	Շւօտ
Միջնահաց	(խրլէզ)	Շահմար	Շիլթոց
Միլու		Շաղաթաթախ	Շօխախ
Մկմըկոց		Շաղուել	Շօռ
Մղեղ	Ն.	Շաղ-տալ	Շօռան
Մղկըտալ		Շանթել	Salsola crassa
Մղրէզ	Նագ	Շառատ	Շօրուայ
Մշտուկ	Նագար	Շատրար	Շօրօր
Մոթալ	Նագուք	Շարմաղ	
Մոխրատ	Նախշուն	Շեպ	
Մոծակ	Նախիւր	Շէնք	Ո.
Մոծիլ	Նախրատուն	Շէք	
Մուշիկ	Նախրատափ	Շիլայ	Ոռամատ
Մուշտայ	Նախրչի	Շիշակ	Ոռատամ
Մուշտուկ	Նամէր	Շիպէք	Ոռատայ
Մուռտառ	Նանիկ	Շիտակ	

Ուքոզ	Չթուօր	Պարզկայ	Պուճախ
Ուքաց	Չիւ	Պարկապուկ	Պուճուր
Ունանարք	Չլպուր	Պարպակէլ	Պուճիկ
Որձ	Չղիբղպել	Պէլ	Պոճկած
Ուզնկան	Չոխարիկ	Պէծ	Պոստ
Ուզուր	Չողան	Պիլիկ	Պոուզ բոուզ
Ուզուկ	Salicornia her-	Պինչ	Պոունկ
Ուլատիլ	baeca	Պիպ	Պոտուկ
Ուլարած	Չոմչիկ	Պլթիկ	Պսպղուն
Ուլկաիլ	Չորթան	Պլիկ	Պաղունց
Ուղտապան	Չու	Պլինկ	Պտուկ
Ումպ	Չութ	Պլուզ	Պօլ
Ունքուռ	Չուշարիկ	Պլութ	Պօլօլ-պօլօիկ
Ուստ	Չուել	Պլպլլան	Պօղոսակ
Ուրագաւոր	Չութել	Պլոլ	
Ուրբաթախօս	Չութէ	Պճեղ	
Ուրուր	Չոփել	Պճկել	Չ.
	Չրեխ	Պճպճալ	
Չ.	Չրչըռ	Պճուկել	Չախ
	Չօռ	Պնչոստ	Չանբայ
Չաթան	Չօռկտել	Պնտուկ	Չանջալ
Չաթել	Չօփ	Պոզ	Չանգիւլում
Չաթու		Պոզատ	Չարջառ
Չալիկ		Պոզաւոր	Չէպ
Չալաքի	Պ.	Պոկել-պոկոտել	Չէջ
Չալթուկ		Պոկոն	Չըհէզ
Չախչախ	Պալ	Պուճ-Պուճիկ	Չըռ
Չայիբ	Պահունի	Պուճախ	Չիզ
Չանաք	Պած	Պուճուճակ	Չիզր
Չանաքչի	Պածոտ	Պուպուզ	Չնչիսել
Չանչ	Պաշ	Պուլիկ	Չոխ-Չոխի
Չաւղառ	Պաշաղ	Պուտ	Չով
Չափիչ	Պաշաղաւոր	(Popaver Bhocas)	Չորեպան
Չաք	Պապուկ	Պոթիկ	Չուալ
Չէշնի	Պատատուկ	Պոտօք	Չուլ

Չուհար	Սարակոտիլ	Սոնապտուկ	Տաւարարած
Չուջրո	Սարէկ	Սոնել	Տաւարագնան
Չրզլիխի	Սարծիլ	Սոնի	Տափան
Չրիկ	Սաքու	Սոկուրիլ	Տափանաւոր
Չրինդ	Սաֆսալակ	Սըսուռ	Տափիլիկ
Չրծակ	Սեագնել	Սքլել	Տափօղ
Չրկալ	Սևուկ	Սօված	Տափարփել
Չրուր	Սևատաւար	Սօրսօրիկ	Տափկնոցիկ
Չրտուն	Սևաւոր	Սօմի	Տաքար
Չրջրուկ	Սէիզ		Տեփուր
Չօնջօլ	Սէլուր	Վ.	Տընկուկ
	Սըլիկացնել		Տընկարնկան
	Սըրսըրթալ	Վարազ	Տժվժիկ
Ռ.	Սինի	Վար	Տիզ
Ռամարզա	Սիպեխ	Վարել	Տիկին
Ռաֆատայ	Սլուկ	Վերունի	Տիկնախաղ
Ռշտայ	Սլպլստալ	Վզզան	Տիկնակլունծ
Ռուզայ	Սխօխ	Վէլ	Տնտղել
Ռումբ	Սկըկալ	Վիլակ	Տուկուլակ
Ռուք	Սկըտալ	Վլկել	Տուճ
Ռքել	Սկուրիլ	Վտվտիկ	Տուտ
	Սղալ	Վոաղ	Տօպրակ
	Սմբուլ	Վոբիկ	
	Սոպո	Վորչնել	Տ.
	Սոխախ		Յայել
	Սոխեռան	Տ.	Յան
Սագարակ	Սոխուկ		Յանուր
Սալայ	Սողնակ	Տալ	Յանքս
Սալամ	Սորել	Տակ	Յաքան
Սամածակ	Սուկտալ	Տականք	Յել
Սամակալ	Սուրայի	Տաշնակ	Յելաւոր
Սամեթեռ	Սուրէյին	Տաշտաղրէք	Յէթ
Սամոտէն	Սուրման	Տապարակ	Յընգընդալ
Սանդ	Սուրֆայ	Տարուբեր	Յընգընդնոտիլ
Սանդերք	Սպաս	Տաւար	Յընգնիլ
Սատանակոխ			

Յնցխել	Փմփուխ	Քաղել	Քուրդ
Յուռկ	Փնչալ	Քախանաւոր	Քուրմատել
Յուել	Փնջլիկ ֆնջլիկ	Քաղ ուտել	Քուք
Յըթել	Փշաքաղուել	Քաշել	Քուռակ
Յըթող	Փոթ	Քաշովի	Քուռկտել
Յըթուկ	Փոխինդ	Քամովի	Քոսորակ
Յոկու	Փչել	Քաչալ	Քուսպ
Փ.	Փչան	Քարթու	Քուրսի
Փալաս	Փոցխ	Քարմաղ	Քուֆտայ
Փալախայ	Փոցխակուռ	Քաւթառ	Քութուլթ
Փամփալ	Փուլ	Քելեխ	Քուռակ
Փանջայ	Փունջ-փնջիկ	Քերդ	Քուրսի
Փանջաքեաշ	Փունջուխ	Քեօզառ	Քսքրստալ
Փառ	Փուռնիկ	Քէթիպայ	Քրջ
Փառտի	Փուք	Քէլք	Քրջոտ
Փարայ	Փուքս	Քէլել	Քօլ
Փարատել	Փռչոտ	Քէնթիկ	Քօստել
Փարատիչ	Փտրուել	Քէչայ	Քուֆր
Փարխաշ	Փսփստալ	Քէթուկ	Պ.
Փափա	Փսփսոց	Քթախոտ	Պզն
Փեթակ	Փրդօշ	Քթէթ	Պզակ
Փէլփստուն	Փքուել	Քթկալ	Պձ-օձ
Փէյին	Փօռ	Քթփըթալ	Պղը-ձիտ
Փէշտորթ	Փօփլիկ	Քիաքուլ	Պջախ
Փէսաղբէր	Փօփօլ	Քիւլակ	Պջուք
Փէքոտա	Փ.	Քուլայ	Պրուկ
Փթփընթալ	Քալաջօշ	Քիւլաշ	Պրոշկտալ
Փիլաւ	Քած	Քիւլնան	Փ.
Փիշօ	Քածարած	Քիփ	Փալազ
Փիտել	Քածարան	Քլքլուն	Փաս
Փիր	Քաղալակ	Քծիպ	Փռուոց
Փիփերթ	Քաղահան	Քնճիթ	Փռֆրոոց
Malva silvestris	Քաղահան	Sesamum orientalis	Փռթոնայ
Փլաւքամիկ			

ԲԱՌԱԿԱՆ ՆՄՈՒՇՆԵՐ ԲԱՌԱՓՆՁԿԻՑ

Ա.Պոփեւ.—Յափշտակել, գլխել, շորթել, յանկարծակի վրայ հասնելով խելել (Ինչ ապուկիչն ես եղել, երբ պիտի դադարես ապուկելուց՝ ապուկիչ, որ ապուկիչը մարդ դարձաւ, որ դու գառնաս):

ԱՌԱՔԱՍՏ.—Բացի իւր յայտնի՝ նաւային և հարսնարանի հարսանեկան առագաստ նշանակելուց, նշանակում է և խաղողի այգու հնձանի ծիրանագոյն կաշն, ուր այգեկուլթին ժողովելով շեղ-ջում են քաղուած, հասուն ողկոյզները (ձթերի) շեղջակոյտներն, որ և յետոյ սկսում են նախ հողանի—մերկ ոտներով ուժգնապէս ջարդել-տրորել, խաղողն, ապա ձեռքերով, այդ ժամանակ արդէն՝ սկսում է սուզուելով քամուել քաղցուն (շիրէն) ծաքարի մէջ առագաստի և ծաքարի մէջ եղած ագուզոյն:

Թէ առագաստն և թէ ծաքարն (տաքար) շինում են քար ու կրից և սուզում մաքուր կրով, և ապա՝ սևատաւարի հալած ձարով օծում բոլոր պատերն և յատակն, զերծ պահելու քաղցուն կրային սուաղի վատ ներգործութիւնից և առհասարակ անմաքրութիւնից:

(Արդեօք՝ հնձանային բոսորագոյն առագաստն է առել իւր անուէնը՝ հարսնարանի հարսանեկան ծիրանագոյն, գեղեցիկ առագաստից, ի՛նչ վերջինս է առել իւր սիրունիկ անուէն՝ առաջնի վարդերանդ, ծիրանակարմիր պատերից և նմանաձև շինուածքից):

ԱՍՊԱՐԱԿ.—Ասիական բաների երկականջեայ ոտնատեղին, ասպարակներն ունին սլաքաձև կազմութիւն, շինում են առ հասարակ ամրագոյն փայտերից՝ գլխաւորապէս ծիրաննուց և զարաղաշից (սեաւ ծառ): Ասպարակին՝ իւր կենտրոնում ունեցած պօլօլիկ (բոլորշի) միջնածակոյն անց են կացնում բանի կոթով՝ բանի քիփ (կոթնատեղու) վերայ, ուր և քիփ (պիլիկ) ամրացնում են:

Ասպարակի մէկ կամ միւս ականջի վերայ է խիւղ իւր ոտքի ուժգին հարուածով բանափորոզն, իթէ բանափորն ալլիկ է, ալ կողմի վերայ գնելով է փորում—թափհարում երկրի սրտի մէջ իւր սուր պողովատիկ բանոյն. իսկ իթէ ձախլիկ՝ ձախոյն և այնպէս հերկագործում—փորում մայր հողը:

Տեղային ասպարակաւոր (քահանայն) իրենց շատ յարմարութիւններով աւելի քան պիտանացու են՝ թէ հին և թէ նոր դասազան ձևի և տեսակի բահերից, թէ հողային մշակութեան, հերկագործութեան՝ և թէ գիւղական շինութեան գործերի համար՝ մանաւանդ ցեխարանութեան՝ (ցեխային գործերի)

(Տղէքք գարունը բացուում է, ձեր պատրաստութիւնները տեսէք... չմոռանաք մի քանի հատ էլ ծիրանի ասպարակներ շինել տալու,—թէ ծիրանի և թէ դարազաջի ասպարակներ շատ ունենք...):

ԲԱՐԿԱԿՏՐԷՔ.—Նոր խնամիրացածների երկուտեք առնելիք հարսանեկան ծախքի նախահաշւի կազմումն և պայմանաւորումն՝ ինչ ձևով և եղանակով առնելիք ծախսարարութեան լինելն ուր և որոշում են և որակում, միմեանց փոխադարձ ընծայաբերութեան՝ տալն և առնելն՝ նոյնպէս և մօրամանդիլի:

Բարկակտրէքը սովորաբար տեղի է ունենում նշանադրութիւնից յետոյ, հարսանիքից առ առաւելն մի ամսաչափ առաջ:

—(Ձեր հարսանիքի բարկակտրէքը վերջացրի՞ք.—չէ՞ մեր բարկակտրէքը դեռ եկող կիրակի է լինելու, կարելի է, որ մենք ըսկի բարկակտրէք չանենք, մեր խնամին չի ուզում, որ մեզ զուր ծախսի տակ քցի, ասում ա, բարկակտրէք-մարկակտրէք հարկաւոր չի, ձեր հարսն ա, ոնց կուզէք տարէք, միայն մօր ծծի կաթը հալալ արէք, մի արժանաւոր մօրամանդիլ բերելով):

ԲՆԱՂՈՒՆ.—Աշնանային օրերում՝ ամբողջ ձմրան համար ազացուած ալիւրն, հայի իւրաքանչիւր օջախ մեծ թէ փոքր մի անգամից ազալու է ամբողջ ձմերուան պաշար, նա մանաւանդ որ ձմերնեց բոլոր ջրադացները դադարում են ազալուց ջրերի սառչելու պատճառաւ:

—Շնուտ արէք, բնադունն ազացէք, ջրերը կարող են սառչել.—ցանքսին ենք բանդ (սպասում վերջանալուն), ջուալները պարապեն, որ բնադուն բռնենք (լցնենք), մանաւանդ՝ որ մենք այստարի ամենաքիչն ութն խալուար բնադուն ենք ազալու...:

ԲՈՉԱՆ.—Բոլու, բոխու ցեղակիցն, սակայն նրանց ամենագնիւ տեսակն և ամենախորժահամը: Բոջախն ունի առաւել քան կէս արշին երկայնութեամբ գալարուն, տափլիկ, ոսկեգոյն գօխ, ասեղնատերև գեղեցիկ սաղարթով, բուսնում է Մասեաց, Բարգոզ լեռնաշղթայի, նոյնպէս և Սուկաւէտ, Ծաղկունք, (Ալագազ) լեռների բարձր գոփասուն լանջերում. բոջախը ոչ միայն իւր տեսակի. այլ բոլոր բոյսերի թագուհին կարելի է համարել իւր ախորժահամ, քաղցրաթթուատ, առողջարար, գիւրամարս յատկութեան և հրապուրիչ տեսքի պատճառով:

Բոջախը ներկայումս շատ հաղուազիւտ է և գրեհ թէ անհետանալու վտանգին է հասած իւր անվերջ խնդրակների ազահօրէն արմատախիլ անելու պատճառաւ, և հաղիւ դեղապետի համար ճարուում է, այն էլ մեծ դժուարութեամբ, մինչդեռ 30-40 տարինսր առաջ ծափերով թթու էին բոսում, այժմ գտածն էլ իսկոյն խաշում ուտում են և կրկնակի թանգ է ծախուում պանիրից անգամ *:

Վ ԲՈՐԲՈՐԻՏ, որի արմատն է «բորբ»ն, բորբն է օրօրոցի հաստ ներքնակն, բորբն՝ որպէս և օրօրոցային ներքնակի վերայ ձգւող շորերն ունեն կենդրոնից մի կողմ ծակ, որոնց դարսուածքի միջով անցնում է շիպէկն՝ որը դրւում է երեխայի մէջն զէպի վար հոսեցնելու համար:

Մայրերն սովորաբար իրենց ձեռքի գործիքներն, որպէս մկրատ, մատոնոց, ասեղաման, քորոցաման, ձեռքի հայելի... նոյպէս և երեխայապատկան խաղալիքներ, որպէս և կոնֆէտներ պահում են սովորաբար բորբի տակ, մանուկը-կամաց խելքի գալով հետաքրքրւում է մօր սովորական բորբի վերաբերեալ գործողութեամբ, ինքն էլ օրօրոցից իջնելիս՝ սիրում է շատ՝ հետաքրքրուելու բորբով և նորա տակում պահուած առարկաներով և կոնֆէտներով, որով և սկսում է վարդանալ նորա մէջ հետաքրքրութեան հողին, նոյն և անբաժան աճում է նորա հասակի հետ, և որի հետ էլ համարեան գերեզման է մտնում. այդպիսի բնաւորութեան տէր երեխաներին՝ մայրերը բորբորիտ են կանչում, և ոչ միայն երեխաներին, այլ հասակաւորներին և ծերերնի անգամ:

Երբ երեխան չափը անցնում է բորբի մոլի հետաքրքրութեամբ՝ մայրը զայրանալով կանչում է.—հերիք չէ բորբորիտ! քրքրեա բորբի տակն, ի՞նչ ա բորբը (կայծը) ընկել ա ջանդ՝ բորբորիտ! երբ էս բորբորիտից՝ ես պիտի ազատուեմ Աստուած իմ: Բորբորիտ՝ գործազրուում է և աւելի լայն իմաստով.—հետախոյզի, հետաքրքրի, հետամտի, արարողի, վաւաշոտի, շինարարի, քանդակի:—Ի՞նչ բորբորիտ մարդ է՝—(գիտակցող մանրազըննին ուսումնասիրող):—Երբեմն բացասականի մտքով.—թող կորի բորբորիտի մէկն ա (խառնակիչ):

Միևնոյն տօնով տեսնում ենք գործադրուած Խորենացուց՝ յանձին աշխարհահոչակ, շինարար, վեհապանձ մեծ թագուհի

* Եթէ ինձ կյաջողութեամբ պանել մի մեկենաս, այն ժամանակ հնարաւորութիւն կունենամ բառափնջիկս պատկերազարդ տպագրել տալու, ուր կլինեն նկարուած՝ յիշատուած բոյսերն, եւ ինչ որ անհրաժեշտ կը համարուեն առ հասարակ:

21933

Շամիրամի, որի մեծութեան խօսուեն վիաներն են և Շամիրամահերաի (Վանի) անոյգ ճարտարապետական մեծագործութիւնները (Սորենացի գիրք Ա. գլուխ ԺԵ.), ուր Շամիրամին՝ անուանում է այրասիրտ. կաթսա, բորբորիտ. — «այրասիրտն այն Շամիրամ, կաթսան այն Շամիրամ, բորբորիտն այն Շամիրամ», ուրեմն այդ բոլոր հակասական յատկութիւնները նա ունեցել է. և եթէ ուշի ուշով վերաբերուենք, կտեսնենք, որ բորբորիտն՝ աւելի շուտ հետախոյզի, հետաքրքրի, շինարարի՝ անուանով է և իմաստով քան Վաւաշի:

Բորբ, որ միաժամանակ նշանակում է՝ կայծ, բոց՝ հոբը, կրակ, որից և ծագել է ոչ միայն բորբորիտն, այլ և բորբէն, բորբոքն, բորբոքին... որը և շատ՝ ըստ տեղւոյն գործադրել է Սորենացին՝ առնելով ժողովրդական բարբառից՝ յանձին Շամիրամի գերագոյն, գրական և բացասական առանձնաչատկութիւններին:

ԹԱՂ. — Թաղ կոչուում են առհասարակ՝ վարուենի, ձմերուկի, սեխի, դուդմի, պղտմի, շամամի բոյսերն և ոչ երբէք՝ բրդից լմած թաղիքներն (քէչայ): որ չգիտեմ որտեղից որտեղ՝ մեր լեզուաբան կրօնաւոր հայրերն մոռնել են բառքերբերում՝ թաղը՝ թաղիքի նշանակութեամբ:

Իսկապէս դարմանալի չէ արդեօք, որ այսչափ՝ կարևոր և ընդհանրապէս գործնական, աշխարայայտ, անուշահամ, առողջարար, աննդալից՝ պտուղների ընդհանուր անուն կրող բոյսերի կոչն-անունն երբէք յայտնի չէ, ոչ միայն հին՝ կղերական՝ այլ և նոր աշխարհիկ գրականութեան լուսամբի վարիչներին:

(Զգոյշ մտիւր բոստանը, թաղերը չարորես, թաղերին լաւ նայիր, տես, ջուր չէն ուզում, — չայրիկ մեր թաղերի մէջ մանկու ձոր չկայ, (ամպի պէս կապոյտ բարձրացել են, և վիշապ օձերի պէս գլուխները բարձրացրել, մարդ գարզանդում ա՛ տեսնելիս, երեսկայիցէք որ փթանոց եմիշները թաղերի միջից չեն նկատուում, հէչ էլ որ չըրենք. վէջը չի թաղերի. իսկ՝ եթէ ջրենք, կարող է ջուրը կծել թաղերին (ղեղնացնի, փասի):

Թաղ. — նշանակում է կամար, կարակն: Թաղ՝ նշանակում է գիւղի, քաղաքի մի մասն — կողմն, բայց ոչ ընտա՛ լմած քէչայ, թաղիք:

ԿԵՄԱՐ. — Կեմարը նահապետական ժամանակներից մնացած՝ պարաններ և կեմեր (ջովեր) մանկու գործիք է, շինուած այծի կեռածայր եղջիւրից:

Կեմար պատրաստելու համար նախ ծակում են եղջուրի արմատի կողմի երկու ծայրն, ապա մի կողմիկ, մատնաչափ հաստ, թղաչափ երկայն, ողորկ, ամուր փայտ ամրացնում են եղջուրի վերայ, յետոյ նոյն երկարութեամբ մի լոււայ փայտ

(յատկապէս, շինած փորուած) հագցնում են վերան և սկսում են պտտեցնել: Նստում է մէկն և առաջը դնում է բուրդ, մազ կամ բամբակ, կամ թառամած նոր հնձած խոտ և սկսում է երկու ձեռքով բաց թողնել մանկու նիւթն, որի դիմաց կանգնած պատանին՝ կեմարի ծայրով բռնելով նստողի արձակած նիւթն մանկ է սկսում, իսկ նա շարունակաբար թողնում՝ հրբեմն 10-20 սաժէն երկայնութեամբ շարունակուում է մանկու գործողութիւնը, ի հարկէ խոտինը կարճ է լինում 2-3 արշինաչափ:

— Կեմարը պատրաստէք, ջովեր պիտի ոլորենք, տաւարին էլ կապեր. — Դու խոտը, մազը պատրաստի, ես հիմի կեմարը կբերեմ...:

ԿՈՃԿԱՊԱՐ. — Որ և է նոր շինութեան պատերի վերջաւորումն, ծայրակատարը, ուր պիտի արդէն ձգուին յարկի գերանները, կոճերը:

Յառաջ քան յարկածածք գերանների ձգումն՝ պատերի կոճկապարների վերայ, նախ երկու կողմից ձգում են քառակուսի տաշած երկայն փայտեր (նալեր) և այդ նալերը բոլորը միխերով շաղկապում են միմեանց հետ անբաժան ամրութեամբ, որ, շուրջ ջանակի պատերի ամրոջութիւնը ամուր պահուի, ապա ըստ պատշաճի և յարմարութեան ձգում են յարկածածք փայտերը, գերաններն:

Կոճկապար՝ գեղեցիկ բարդ անունը՝ կարելի է մեկնել երկու տարբեր մեկնութիւններով՝ թէ ըստ մտացն և թէ ըստ բաժանման վանկիցն՝ — «կոճ-կապար», որ նշանակում է՝ ոչ այլ ինչ՝ եթէ ոչ կոճերի պար բռնումն — շաղկապումն, յօղումն, միմեանց հետ, և արդարև ինչ հրաշալի բարդութիւն:

Իսկ երկրորդն՝ կարելի է բաժանել այսպէս. — «կոճ-կապար», որ նշանակում է՝ կոճերի կապումն միմեանց հետ՝ հարկաւ ձրգուած նալերի միջոցաւ, (կոճերն կապ արարեալ):

Ըստ էութեան երկուսն ևս հանգուցաւոր բարդութիւններ են, որ գալիս են լուծելու բառանուան կազմութեան տարբերութիւնը՝ այն է. — առաջին բարդութեան՝ արմատական բառը կազմում է «պարը», երկրորդինը՝ «կապը»:

— Չեր տան շինութեան գործն ո՛ր է հասել. — հասել է կոճ-կապարն. — է, սր բանը կոճկապարին է հասել, լաւ է. — մեր տան կոճկապարը վերջանալու վերայ է...:

ԿՈՐԾՈՎ. — Բամբակի բոլորովին հասունացած. չրթած ու բացուած կոկոնը, լուլը: Իսկ երբ կործովի միջից քաշուում հանուում, կամ թափուում է հնգաւորն, նա այլ ևս կործով չէ կոչուում, այլ «խճէճ», (կործովի պատեան):

Տեղային բամբակը կործովներով միասին են չանաքում, և

մարուր շուրուց յետոյ միայն՝ ձեռքով դուրս քաշում հանում կործովներէ միջից հնդաւոր բամբակը: Մինչդեռ Ամերիկայի բամբակը չանաքւում է տեղ ու տեղն ծառերի վերայից՝ թողնելով կործովի պատեան խճէճները ծառերի վերայ:

(Բամբակների չանաքների ժամանակն անցնում է, չանաքաւորները բռնեցէք, կործովները փչանում են.—Անձրևներ չկան կործովները չեն փչանայ...)*

ԿՈՒՏ.—Թաժժայ, նորաթուխ հացերի պատահական գունդգունդ թափուածքներն բոքը թոնրի մէջ: Կուտերը սովորաբար շներին են ուտեցնում, այդ իսկ պատճառաւ շներն երբ կուտ են նշմարում փռուած նոր լաւաշ հացերի մէջ՝ իսկոյն զգուշութեամբ մօտենում և վերցնում են, կամ ուտում են, կամ եթէ դեռ տաք է տանում դնում միւս կուտերի վերայ սառչելու:

Կուտ նշանակում է և սերմահատիկ.—փառք Աստու այս տարի կալը-կուտը առատ է, ինչպէս է ձեր կալը-կուտը հաւաքեցիք.—չէ՛ անձրևները յետ քցեցին մեր կալ ու կալի հաւաքումն...:

(Կուտ որպէս սերմահատիկ, հացահատիկ առ հասարակ գործադրուել է և թորենացուց, իւր Բ. գրքի 7-րդ գլխում, սակայն թորենացու թարգմանիչ սրբազան Խ. Ստեփանէն չհասկանալով թարգմանել է «ձիեր»։ Նա չէ միայն՝ այդպէս ասողն, նոյնը կըրկնել են թորենացիով ցարդ բոլոր հետաքրքրուողները՝ թէ մերայինք և թէ եւրոպացիք՝ որոնք միևնոյն սխալանքի մէջ են ընկած, այս մասին կասենք ինչ պէտք է՝ մեր «նորագոյն լուսարանութեան» մէջ իւր տեղում:

ԿՐԷՃ.—Հաւերի ջրհօդ (ջրաւազան), կրէճներն սովորաբար փորուած են լինում՝ ջրի կարասներին կից.—կրէճում ջուր չկայ, կրէճը ջուր լցրէք, էս կրէճը պիտի փոխուի, անպէտք ա, մի լաւ մեծ կրէճ գրէք՝ հաւերը մեղք են...:

(Սովորաբար բակի մի յարմարաւոր անկիւնում, բայց ոչ երբէք ջրի կարասի մօտ՝ հորուած է լինում և շների ջրաւազանը—հօդը, ուր և լցւում է նրանց կերն (լափն), սակայն նա չէ կոչւում կրէճ, այլ հօդ, ուր լցւում է և ջուրը շների լակելու հա-

* Հարկաւ այս եւ այսպիսի դիւզատնտեսական, որպէս կենսական շատ ու շատ բառեր պիտի խուսափէին, որպէս խուսափել են մեր նախնի մատենագրութիւնից, որպիսին վիճակուած էր միայն կուտակրօն կղերականութեան, որոնց մտաւոր եւ հոգեւոր դրաժմունքը պատուել էր մի միայն կրօնի շուրջը եւ իւր վերացական դադափարների եւ ոչ երբէք Աստուծոյ փառք աշխարհի եւ իւր աստուածամասն մարդկայնութեան եւ նրա կենսական բարիքների եւ կենցաղի:

մար, իսկ լափը լափելու համար: Երբէք շունը չի ախորժի մօտանալ կրէճին, բայց հաւերը խտրութիւն չեն դնում, սակայն միշտ ենթարկւում են շների հալածանքին):

ԿՕՐՈՏ.—Կօրոտ նշանակում է՝ արդէն պատրաստի երեսած՝ աչն է երկիցս, երիցս՝ վարած, ցելած ցելի մակերևոյթի վերայով, վերջին երես վարածի հակառակ ուղղութեամբ՝ արօրով բացուած նոր ակոսները:

Կօրոտն ակօսւում է միշտ հորիզոնական զուգաչափ հեռաւորութեամբ ընդգծուած ակոսներով՝ յատկապէս սերմնացանի դիւրութեան և սերմի անսխալ և հաւասարապէս շաղ տալու (ցանելու) համար:

Կօրոտները բացւում են ոչ առաւել քան երկու մարգի լայնութեամբ, առ առաւելն վեց արշին տարածութեամբ, որի միջի մի կողմի ուղղութեամբ ցանելով դնում է, իսկ միւս կողմի միջի ուղղութեամբ՝ ցանելով վերադառնում է, և այսպէս շարունակ:

Կօրոտից ծագել է և իւր բայն «կօրոտեմ, կօրոտել, կօրոտող», որպէս և կօրոտածն, անկօրոտն:

(Յանքսի օրերը մօտեցան, արդեօք մեր ցելերը կօրոտած են.—միամիտ կաց, բոլորն էլ երեսած ու կօրոտած են, մենք աներես, անկօրոտ ցել չունենք...:

ՄԱԼՈՒՍ.—Գութանի, սայլի, արօրի, փոցիսի, տափանի, լծան՝ հետ կապող կզանի երկու ծակ ծայրերը միմեանց հետ հանգուցող—կոճկող փայտեայ կոճակն:—

Մալուխները պատրաստում, շինում են սովորաբար ծիրանենու ամուր փայտից: Մալուխն ունենում է մօտաւորապէս երկու վերջուկաչափ երկայնութիւն, 4—5 սանախմետր տրամագիծ, կոլորակ, պօլլօլիկ՝ կոպալ գլխով:

Կզանը աջ և ձախ փաթաթելով լծան կենտրոնում անշարժ, պինդ ամրացրած երկու պտտոքների վերայով և միջով, և երկու յատկապէս շինուած ծայրերը մէկը միւսի մէջ մտցնելով կոճկւում է անմիջապէս մշակի ձեռքում պատրաստ բռնած մալուխով, որով սայլը, գութանը... միացւում է լծան հետ և գործի դրւում:

Մալուխն իւր իսկ հարազատ նշանակութեամբ և իմաստով և գործադրութեան ուղիղ եղանակով՝ պարզապէս յիշատակուած կայ և աւետարանում՝ «գիւրին է մալխոյ ընդ ծակ ասղան մըտանել, քան մեծատան. յարքայութիւնն Աստուծոյ»:

Բայց սրբան ցաւալի է, որ մի այդպիսի պարզ և սովորական առարկան իւր իսկութեամբ՝ ոչ միայն անձանօթ է մնացել մեր գրականութեան, այլ մինչ իսկ ենթարկուել հրէշային այլ

ընդ այլոյ խեղաթիւրուած ընդատրուութեան, ոմանք բացատրում են որպէս ձուպանի նշանակութեամբ, իսկ ոմանք ի զարմանս մինչ իսկ ուղտի, (տես Վենետիկեան բառգրքեր և առ հասարակ):

(Մի քանի ծիրանի լաւ մալուխներ շինել տուէք.— Ինչ պէտք են մեզ նոր մալուխներ, մեր մալուխները դեռ մի քանի տարի էլ մալուխութիւն կանեն, թէ որ մալուխները միշտ կզանների վերայ պահեն, կզաններից չհանեն, չկորցնեն...):

Պատիւ և փառք հերկագործութեան և նրա արդար վաստակաւորներին, որ այսօր լուսարանում են մեզ մեր խաւարի մթութիւնները:

ՀԱՄԱՎԱՐ.— Համավար՝ նշանակում է ամենքը հաւասարապէս ի միասին, որը հասարակաց ամենագործածական բաներից մէկն է, և հոմանիշն է համակամ, համամիտ, համախորհուրդ, համահաւասար .. բառերի: (Համավար կանգնեցէք, համավար երգեցէք, համավար գործեցէք, համավար գնացէք, համավար կերէք...):

Շատ զարմանալի է, որ մի այսպիսի տարրական, զուտ ազգայնական բնոյթ կրող բառ՝ միանգամայն յայտնի չէ եղել աշխարհոջակ մեծ զեռնական և առջին հայկաբան համարուած հայր Ալիշանին, և նրա լայն երկասիրութեան, որն երբ հետաքրքրուել է զբերից՝ Կէչառիսի (Գարաչիչակայ) պատմական վանքերի արձանագրութիւններով, ուր գտել է արձանագրուած ի միջի այլոց «համավար սահմանեցաք...»: Կանգ է առել, և շատ ասարուբերուելուց յետոյ՝ «համավար»ը համարել և կարծել է որպէս անծանօթ բառ ինչ (տես Այրարատ երես 260): Մինչդեռ համավարն՝ լոյսի պէս պարզ նշանակում է՝ թէ մենք միաբան եղբայրներս՝ միաձայն հաւանութեամբ, որոշեցինք, կարգեցինք, սահմանեցինք:

Ահա թէ ինչ է նշանակում զգալապէս հետու-մեկուսի լինելն, և կալ-մնալն հայրենի ս. հողից ու ջրից և նրա նուիրական պաշտելի օջախից, որպիսի անհեթեթ կացութիւնը ի ցաւ տակաւին շարունակուած է...:

ՀԱՐՄՆԱԼԵԳՈՒ.— Հարմարեցուն՝ բարձրացողուն, սպոցաբերան, ասեղնատերև վայրի ծաղիկ է, բաժակաձև, անուշաբոյր, քաղցրահամ, փոքրիկ, մանուշակագոյն ծաղիկներով, ծաղկում է մայիսին և կազմում է մին՝ ջանգիւրումի ծաղկապուլիկը գեղազարդող ծաղիկներից) (տես երեքնուկ):

Կարի շատ ուշագրաւ է հարմարելու թարգ անուան բառակազմութեան խորհրդաւոր բացադրութիւնը, և ահա նա:—

(Իբր հին-հին դարերում՝ մի անհամետ, լեզուանի հարս իւր անհնազանդ, չարախղու բնաւորութեամբ՝ անծայր յուսահատութեան է հասցնում իւր բարեսիրտ սկեսուրին, և այն աստի-

ճան՝ որ նա այլ ևս չկարողանալով տանելու իւր հարսի արարքն՝ անիծում է ասելով՝ «Բեզ տեսնեմ բալամ՝ անլեզու ծաղիկ դառնաս, լեզուդ պուճուճակիցդ դուրս եկած» (ծործորակիցդ), և հարսն ենթարկուելով բարի սկեսուրի բարի անէծքին, ոչ օձ, ոչ կարիճ, այլ ծաղիկ է դառնում—պուճուճակից դուրս եկած՝ պապապանծուած լեզուով):

Ահա թէ ինչպէս է բացադրում հայ ժողովրդական լեզենդան, ժողովրդական հոգեբանութիւնը հարսնալեզուի խորհրդաւոր անուան ծագման՝ խրատական բացադրութիւնը:

Եւ ի զարմանս կարի շատ ի դէպ համապատշաճ է, հարսնալեզուի բնական կազմութեան:—Արդարև այդ ծաղիկն ունի իւր շուշանաձև կազմութեան բաժակի յետին ծայրում՝ քամակից՝ ծործորակի կողմից՝ մի կոլորիկ-բոլորիկ, սուր և կոշտ՝ դուրս ցցուած լեզուակ. աւելի ճիշտն ասած՝ մի ծաղկածին լեզու—լեզուակ խօսուն խորհրդաւորութեամբ:

Հարսնալեզուի ծաղիկը բացի իւր գեղեցիկ տեսքից, անուշաբոյր հոտից, օժտուած է ծառայելու և որպէս համեմունքի, դլխաւորապէս կաթն-ապուրի և մածն-ապուրի հետ:

ՆԱՆԻԿ.— Օրօրոցի մանկիկների մայրական, անուշաձայն, քնարեր օրօրները՝ սովորաբար նանիկ են կոչուում կամ նանիկներ, որպիսիք իրենց մեղմիկ, մեկնխօլիկ, թախծագին ու մարմանդիկ, խորհրդաւոր, բազմազան դալարումների ել և էջերով ընդարմացնում են յուզուած ու չարացած մանկանը և անոյշ-անոյշ քուն բերում իրենց մեղեղաձայն դայլայլիկներով:

Նանիկները չեն պատկանում արհեստականօրէն հեղինակած մեղնդիներին, տաղերին, երգերի կարգին, այլ նրանք ուղղակի մայրական բնազդի և զգացմունքների, սիրոյ հեռանկատ իզձերի, քաղցր երազների, և որ զլխաւորն է մայրական մեծ և փոքր վշտերի թարգմանն են, որ ծարաւ սրտի և հոգու կաթոգին: Վառ տենչերից բղխում են հազար և մի զմայլեցուցիչ գեղգեղանքներով:

Նանիկն ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ Նանէի, Նանիի՝ փոքրացուցիչն, այն է մեր երբեմնի կենաբաշխ, կենսաբեր Մայր—Նանէ՝ կենդանաբար աստուածունու անուան քաղցր յիշատակութիւնը, որ այսօր բարեբաղդաբար տակաւին կրում է հայ օջախի և նրա օրօրոցի անքուն պահապան հրեշտակ պաշտելի մայրը:

(Նանի ջան.— Ինչ ա ջանի ջան՝ նանը քեզ մատաղ, նանիի արև—արեգակ, յոյս—ապաւէն բալէն. նանի ջան՝ նանիկ ասան, թող երեխէն հանգստանայ.— Ա՛ բալիկ ջան, նանիկի սիրտ թողել են...:

ՇՈՒՇ.— Չի նշանակում երբէք շիշ. ըստ թիւր մեկնութեան մեր բառգրքերի, այլ նշանակում է ուղղակի ցորենների շեղջ, կալից նոր դուրս եկած սրածայր մարգարտանման ցորենաշեղջն:

5031